

daarvan in de couranten, in vliegende blaadjes enz. hebben verboden. Maar alweder doet zich het merkwaardige verschijnsel voor, dat ook nu deze voorschriften koelbloedig worden overtreden door de belanghebbenden, zonder dat het beleedigde gezag zich er iets van aantrekt of eenigen maatregel ertegen neemt. Zoo wordt te München volgens de *Münch. med. Wochenschr.* twee of drie maal in de week reclame gemaakt voor „hydropsal”, dat door onze scherpzinnige lezers wel zal herkend zijn als een middel tegen waterzucht, en daarvoor wordt het ook aanbevolen. Het is „een variëteit van de roos, die in breede kringen van plantkundigen onbekend is”. Hoewel door het generaal-commando uitdrukkelijk en ten strengste is verboden, in advertenties een uitwerking der geadverteerde middelen voor te spiegelen, wordt hiermede kalm voortgegaan, en de generaal kijkt juist den anderen kant uit, zoo goed als het burgerlijk gezag het deed in betere tijden.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

EEN SNELKUR TEGEN SCHURFT.

Allicht zou men uit de mededeeling van collega BAIS (dit *Tijdschrift* van 21 Sept. l.l.) den indruk krijgen, dat deze methode een verleidelijk goede is. Nieuw is deze wijze van behandelen zeker niet, hetgeen collega BAIS ook aan het slot van zijn stukje toegeeft, doch ik betwijfel, of hij weet, dat deze methode zeer oud en reeds lang verlaten is.

In het einde van de 18de eeuw en het begin van de 19de eeuw is zij in Weenen en Parijs toegepast geworden, doch op gezag van HEBRA reeds spoedig niet meer gebruikt, daar de zwaveldamp vaak een dermatitis veroorzaakte, die de volkomen genezing eenige weken tegenhield. Aangezien in Indië, nog meer dan hier, zooveel secundair besmette scabies voorkomt, is het mij niet duidelijk, dat de patiënten aldaar de badkuur en de daarop volgende ingrijpende behandeling zoo goed kunnen verdragen, zonder dat hevige verwickelingen optreden.

BRUCE heeft in de vergadering van de Royal Society of Medicine deze wijze van behandeling opnieuw meegedeeld, waarbij echter in de daarop volgende discussie ondubbelzinnig bleek, dat de Engelsche huidartsen het allerminst met deze manier van behandelen eens waren.

In Nederland hebben wij geen behoefte aan deze ouderwetsche rookkuur, daar wij met zwavelzalf in staat zijn, den patiënt in enkele uren van zijn scabies te genezen. Mijn ondervinding op dit gebied, in het Wilhelminagasthuis alhier opgedaan, is zeer gunstig. In den tijd van 2½ maand heb ik n.l. 430 schurftlijders behandeld, waarbij ik slechts één recidief heb gezien. De zalf, die ik gebruik, is de door prof. MENDES DA COSTA gewijzigde zalf van HELMERICH, n. l.:

sulf. praecipitat.	
carbon. kalici	
aq. destill.	āāā 10
lanolini	5
axungiae	65

De wijze, waarop ik te werk ga hier te vermelden, zou te veel plaats vergen; ik verwijs daarvoor naar mijn „Leidraad bij de verpleging van huid- en geslachtsziekten”, 1ste deel, bldz. 22—24.

Amsterdam, 29 September 1918.

Dr. J. W. VAN DER VALK.

DE ANGINA TONSILLARIS ALS VERSCHIJNSEL.

Na het verschijnen van mijn opstel onder bovenstaanden titel in de *Geneeskundige Bladen* is reeds van verschillende zijden de vraag tot mij gericht, of het daarin opgegeven recept voor inwendig gebruik bedoeld is. Dit recept bestaat uit een oplossing van 5 gram salol in 60 gram spir. fort., 20 gram tinct. chinae en 20 gram tinct.

res. guajac. Sommigen schijnen te meenen, dat deze mixtuur voor gorgeldrank zou moeten dienen. Mijn geheele betoog is echter in strijd met zulk een meening, daar ik de angina op een zekere giftigheid der lymfhe en deze als regel op besmetting terugbreng. Uit den aard der zaak kan ik dus aan een plaatselijke behandeling dezer aandoening geen waarde toekennen. Aangezien ik de bestrijding der oorzakelijke besmetting bepleit, kan, dunkt mij, alleen van inwendig gebruik sprake zijn. Ik kon niet veronderstellen, dat men na mijn uiteenzetting nog aan gorgelen denken kon. Nu dit toch het geval blijkt te zijn, wensch ik dit door plaatsing van deze mededeeling in het *Nederl. Tijdschr. voor Geneesk.* uit te sluiten.

Utrecht, 30 September 1918.

Dr. P. J. MINK.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

De nieuwe ministeries.

Bij Koninklijk besluit van den 25sten September 1918 zijn ingesteld twee nieuwe departementen van algemeen bestuur, die den naam zullen dragen van Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en van Ministerie van Arbeid. Met ingang van dienzelfden datum zijn benoemd: 1°. tot minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen dr. J. TH. DE VISSER, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; 2°. tot minister van arbeid mr. P. J. M. AALBERSE, hoogleeraar aan de technische hoogeschool te Delft.

Met beide nieuwe ministeries zullen de geneeskundigen bij voorkomende gelegenheden in aanraking komen; dit blijkt uit de opsomming der verschillende onderdeelen, die onder deze departementen zullen thuisbehooren.

Aan den minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen is opgedragen de zorg voor de uitvoering van:

de wetten en Koninklijke besluiten betreffende het voorbereidend lager onderwijs, het algemeen vormend lager, middelbaar en voorbereidend hooger onderwijs, het hooger onderwijs, en het vakonderwijs, met uitzondering van het hooger landbouw- en veeartsenijkundig onderwijs en van het overige landbouwonderwijs 1);

de voorwaarden tot verkrijging der bevoegdheid van arts, tandmeester, apotheker, apothekersbediende en vroedvrouw 2);

het archiefwezen, de rijksinstellingen van wetenschap, kunst en kunstonderwijs, de zorg voor de instandhouding der monumenten van geschiedenis en kunst, in het algemeen de bevordering van rijkswege van wetenschap en kunst en de gebouwen, die tot dusver onder het departement van binnenlandsche zaken ressorteerden.

Aan den minister van arbeid is opgedragen de zorg voor de uitvoering van:

de wetten en Koninklijke besluiten betreffende het tegengaan van overmatigen gevaarlijken arbeid van jeugdige personen en van vrouwen, de beveiliging bij het verblijven in fabrieken en werkplaatsen en bij het uitvoeren van bouwwerken onder groteren dan den atmosferischen luchtdruk, het tegengaan van de bijzondere gevaren voor veiligheid en gezondheid, verbonden aan steenhoudersarbeid, de bescherming van personen, werkzaam bij het laden en lossen van zeeschepen, het verbod om phosphorlucifers te vervaardigen en de regeling van het vervoeren, invoeren en

1) Het is niet goed in te zien, waarom thans alweer een uitzondering is gemaakt voor het landbouw- en veeartsenijkundig onderwijs. Nu een ministerie van onderwijs wordt ingesteld, waarbij alle takken van onderwijs worden ondergebracht, is het niet duidelijk, waarom de beide genoemde takken van onderwijs niet daarbij zijn ondergebracht.

2) Het besluit gebruikt hier de oude benamingen van „tandmeester” en van „apothekersbediende”, die niet meer wettelijk zijn, maar indertijd vervangen zijn door de titels van „tandarts” en „apothekersassistent”.